

sende afgiftsfrit frem og tilbage med Skibene. Men, hvad der er mere væsentligt, det er det Forslag, som er stillet af Rigsdagsmanden fra Helsingør (Drif), deels det principale og deels det subsidiaire, af hvilke dog det principale, der gaaer ud paa, at Udkastets Bestemmelse om, at de i Brevkasser paa Dampskibe nedlagte Breve ikke skulle medregnes eller betales af Postvæsenet, skal udgaae, har meest Betænkelighed. Anledningen til, at Udkastet udtrykkeligt har foreslaaet, at de i sliige Brevkasser nedlagte Breve ikke skulle medregnes under den tarmæssige Betaling til Paketskibene, er naturligtviis ikke den, at man ikke har villet under Skibene ogsaa at faae Betaling for disse Breve, men det har været et reent administrativt Hensyn deels til Brevenes hurtige Befordring og Aflevering, og deels ogsaa Hensyn til at undgaae Besvigelse. Hvad nu dette sidste Hensyn til Besvigelse angaaer; da vil det ret strax blive klart for det ærede Thing, naar jeg, for at oplyse det, skal tillade mig at anføre et Exempel. Ifølge de føregaaende Paragrapher staaer det Enhver frit for at affende Breve frankerede eller ufrankerede; naar Postvæsenet nu modtager et ufrankeret Brev, og dette ikke bliver modtaget af den Tilskilde, gaaer det naturligtviis Retour, og Postvæsenet har da havt det Tab, at befordre det frem og tilbage til det Sted, hvorfra det er affendt, uden Godtgjørelse. Det er et Tab, som Postvæsenet ikke kan undgaae, at kunne komme til at befordre Breve frem og tilbage uden Erstatning, naar den Tilskilde, den, til hvem Brevet er adresseret, ikke vil modtage det; men, vel at mærke, i Almindelighed vil Ingen have Interesse af en saadan forgjæves Forsendelse. Naar Noget vilde paa den Maade forsætligt skade Postvæsenet, vilde det kun være en utidig Raadhed, men det vilde dog aldrig være Noget, som kunde have practisk Resultat. Men, naar man derimod ganske i Almindelighed tilfuger Dampskibshederierne; at de skulle faae 2 Sk. for hvert Brev, der findes i Brevkassen, saa er det aabenbart, at det kan skee, — jeg vil ikke sige, at det vil skee, — at Dampskibsføreren kunde lægge en heel Deel ufrankerede Breve ned i Kassen og faae 2 Sk. for hvert Brev, som Postvæsenet modtager til Besorgelse,

og bona fide sender videre, for Exempel til Roeskilde, i Haab om at faae de 6 Sk. for hvert af disse Breve i Roeskilde; men, naar disse Breve faa ere komne til Roeskilde, og Vedkommende, til hvem det er stillet, ikke vil have dem, og de altsaa skulle gaae Retour, saaer Postvæsenet ikke alene ikke nogen Betaling for dem og har saa til ingen Nytte befordret dem, men det har endvidere betalt vedkommende Skipper 2 Sk. pr. Stk. af disse Breve, som det ikke vil kunne faae erstattet; thi det vil aldeles ikke nytte at gjøre et Erstatningskrav gjældende mod Rhederiet, fordi det har besvæget Postkassen; det vil altid med Held kunne paasthyde, at det er det ubekjendte Personer, der have kastet Brevene ned i Brevkassen. Det Slags Besvigelser vil ikke kunne modvirkes; naar man antager det af Landssthingsmanden for Helsingør (Drif) stillede Forslag; thi, naar dette Forslag antages i Forbindelse med Udvalgets første Forslag til Paragraphen, saa er Regelen klart givet, at der gives 2 Sk. ligesaa vel for Breve i Brevkassen, som for alle andre. Naar man derimod antager det subsidiaire Forslag af den samme ærede Forslagsstiller, at der skulde søies den Passus til: „medmindre de ere forsynede med Frimærker“, bliver der vel ikke Spørgsmaal om nogen saadan Besvigelse af Postvæsenet, thi saa har Postvæsenet under alle Omstændigheder faaet 4 Sk. for Frimærket og kan uden Byrde betale 2 Sk. til det vedkommende Skibshederi; i fiska Henseende er det en Sag, som slet ikke er af Bigtighed, da den Grændse af 3 Rbd., som er det Høieste, der for hver Rejse kan udbetales i Godtgjørelse for en saadan Brevfordring, maa ansees for fuldkommen tilstrækkelig. Men der er en anden Grund, hvorfor jeg alligevel paa Postvæsenets Vegne maa ansee det for mindre tilraadeligt at antage dette Forslag, eller ialtsald maa henstille til Thingets Overveielse, hvorvidt det maatte være rigtigt at antage det. Det er nemlig den, at for disse Dampskibe, som have flere Anløbssteder og Breve at afgive hvert Sted, inden de naae Rejsens egentlige Hovedbestemmelsessted, kan det virkelig forlænge og vanskeliggjøre Afregningen og derved altsaa tillige forlænge Skibets og Passagerernes Op-